

DAGSINS MEINING

Nýggj menningarleið?

Handilssambandið við Japan við í dag hava varð m.a. grundað sum úrslit av eini týð-andi vitjan í Japan í 1983, fyriskipað av táverandi ídnaðarráðgevanum Tórmóði Dahl, sála. Nú hava so føroyingar aftur ver-ið á vitjan í hesum fjarskotna men fyri okk-um týdningarmikla landið landið marknaði. Eftir øllum at døma kann bertur úr hesi vitjan koma ein sera áhugaverd ætlan. So nú er at fáa hana at eydnast. Og fyritreyt-irnar fyri at hon skal eydnast eru góðar, tí í dag byggja vit alt hetta á bæði føroyska, norska og íslenska vitan.

Næsta stigið verður at byggja umrødda virkið í Lorvík og síðani skapa grundarlag fyri at fáa rávøruna til lands. Sigast má, at tað er við framskygðum og framfýsum fól-kum, at henda ætlan verður sett út í kortið og vónandi gerst veruleiki, fól-kum, sum hava skil á at reka skip og at reka virki. Betri kann kombinatióinin ikki verða. Tí mugu allir føroyingar fult út stuðla hesi nýhugsan, sum jú hevur við sær, at vit troyta alt tilfeingi og ikki sum í dag, har partar av fiskinum ikki verða brúktir. Við hesi ætlan skulu bæði innvøgur og livur koma til lands eisini.

Í áhugaverdu sjónvarpssendingini í vikuni hoyrdu vit, at reiðarar eru við at bágva seg til at byggja skipini, at henda ætlanin kann lata seg gera. Tað er sera positivt.

Men so mugu eisini aðrir spurningar loysast. Tað hevur nevniliga víst seg at vera ein trupulleiki við býtislutfallinum hjá manningarfelegunum, tá livur og innvøgur skulu takast við til lands. Fyrr var tað soleiðis, at rogn, sil oa. man tók til ísfisk við føroyskum trolarunum býtti manningin millum sín, og reiðarariini tóku ikki so stóran part av tí. Okkurt týðir uppá, at man verður noyddur at gera eina líknandi skipan nú framyvir, skal hetta projektið eydnast. Og tað eiga manningarfeløgini og reiðaríni at hava í huga við næstu samráðingum.

Sosialurin	
	
DAGSINS MEINING	
Nýggj menningarleið?	
Handilssambandið við Japan við í dag hava varð m.a. grundað sum úrslit av eini týð-andi vitjan í Japan í 1983, fyriskipað av táverandi ídnaðarráðgevanum Tórmóði Dahl, sála. Nú hava so føroyingar aftur ver-ið á vitjan í hesum fjarskotna men fyri okk-um týdningarmikla landið landið marknaði. Eftir øllum at døma kann bertur úr hesi vitjan koma ein sera áhugaverd ætlan. So nú er at fáa hana at eydnast. Og fyritreyt-irnar fyri at hon skal eydnast eru góðar, tí í dag byggja vit alt hetta á bæði føroyska, norska og íslenska vitan.	
Asbjørn Lómaklett	
Løgin og syrgilig niðurstøða: Nakað herfyri stóð grein í bløðunum, har kendur fjøl-miðlamaður skýrði Føroyar »eitt lorta land«, av tí at nak-að av troti var komið í kass-an, ið fíggar sjúkraflutning-in til Danmark. Í hesum sambandi var onkur komin at liggja ímillum – eina tíð – í hvussu er. Hetta er sjálv-andi harmiligt, men uttan iva, so verður onkur nýtilig loysn funnin til ta tíð, tá tað aftur fløðir í kassanum. Øll ynskja við, at tey sjúku skulu fáa so góð kor viðvíkjandi røkt og hjálp, sum á nakran hátt gjørligt. Hetta eru vit samd um. Hinvegin, so má ássannast, at henda góða skipanin at senda sjúklingar av landin-um til servíðgerðir kostar samfelagnum almikið av peningi. Sagt verður, at í ár eru útreiðslurnar u.l. 80 mill. kr. móti teimum ætlaðu 60 mill.kr. Hetta hevði svarað til, at Danmørkin nýttí u.l. 8 milliardir kr. um árið at senda part av sínum sjúk-lingum til Týskaland til dømis, og sambært »TV-Rapportini«, so kundi hetta verið neyðugt í summum førum. Virðing fyri lands-stýrismanninum, Bill Justinussen: Tað er tí als einki løgið, um	
Ein av manningini á Stapanum varð týs-dagin funnin drukn-aður í havnini í Grindavík í Íslandi	
Sosialurin	

Føroyingur druknaður í Grindavík

Ein av manningini á Stapanum varð týs-dagin funnin drukn-aður í havnini í Grindavík í Íslandi

VANLUKKA
Edvard Joensen

Ein 35 ára gamal maður, sum var við Stapanum, druknaði í Íslandi mána-kvøldið. Líkið varð funnið aftur týsdagin.

Anfinn Olsen, reiðari á Stapanum, sigur, at Stapin lá inni í Grindavík til um-

vælingar mánakvøldið, og nakrar av manningini vóru farnir í land. Tað var heilt nógvur vindur í Grindavík hetta kvøldið, sigur reið-arin.

Sum út leið, og menninir vóru komnir umborð aftur, var tann 35 ára gamli mað-urin saknaður, og farið varð at leita. Leitað var uttan

úrslit, og lægreglan varð síðani boðsend.

Týsdagin varð líkið funn-ið í havnini í Grindavík, greiðir Anfinn Olsen frá.

Málið verður í lotuni kann-að av íslensku lægregluni.

Tann 35 ára gamli mað-urin, sum var ættaður úr

Saltangará, var ógiftur.

Lýsingar	
Freistir:	Tekstlýsingar Størri lýsingar Lýsingartorgið Heilsanir
Týsdagsblaðið	Mán.kl. 10 Frí. kl. 15 Frí. kl. 12 Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið	Týs. kl. 10 Mán. kl. 15 Mán. kl. 12 Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið	Mik. kl. 10 Týs. kl. 15 Týs. kl. 12 Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Hós. kl. 10 Mik. kl. 15 Mik. kl. 12 Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið	Frí. kl. 10 Hós. kl. 15 Hós. kl. 12 Hós. kl. 12
Størri lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettum freistir.	
Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.	
Stødd:	
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigararn er 4mm.	
Innsent tilfar	
Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðsl-an ikki er kunnað um bústað og telefonnummat, verða ikki settar í blaðið.	

VIÐMERKINGAR

Føðilandið – »Eitt lorta land«?

landsstýrismaðurin fer at kanna, um skipanin ikki kann gerast biligari sam-stundis, sum tænastustøðið verður varðveitt á forsvar-ligan hátt, tí 80 mill. kr. er mikil upphædd í okkara samanhangi. Hinvegin veit landsstýrismaðurin, at økið er sera kensluborið, og at politiskur opportunistar alt fyri eitt fara at koma við ósákligum atfinningum við teirri ætlan at kóka sær politiska súpan av evninum og ikki hevur skortað av sli-kum, síðani málið kom fram. Kent er eisini, at fleiri ynskja **ikk**i at reka hetta samfelagið biligari vegna tess, at so kundi jú tað »ræðuliga« hent, at vit gjørdust búskaparliga sjálv-berandi.

Tað er tí at vóna, at lands-stýrismaðurin veruliga ger nakað við hetta málið, so sum mest og best fæst fyri peningin, ið nýttur verður til endamálið, tí eingin skipan er so fullkomin, at henni ikki tørvar kanningar og eftir-metingar við jøvnum mill-umbillum.

Aftur til »lorta landið«:

Tað er helst bara í Føroyum, at nakar **alment** fer at kalla sitt egna føðiland fyri »eitt lorta land« og fáa undirtøku fyri hesum frá fleiri av landsmonnum sínum í sam-bandi við, at ein partur av samfelagsskipanini er komin í fyribils trupulleikar, og har sakkunnleikin sigur, at teir hava funnið loysnir, ið kunnu halda forsvarliga árið út, men soleiðis er støðan tíverri.

Hetta sýnir eisini, hvussu stríðið millum sjálvstýris-hugsjónina og sambandið eitrar tað politiska lívið og føroysku fólkasálina ella samleikan undir einum, og tað er eisini veruleiki, at okkurt um helmingurin av politisku orkuni her á landi fer til beiska stríðið um sam-band/ikki samband. Hetta er sjálvandi til stóran skaða fyri okkum sum land og tjóð.

Tað tykist, sum um partur av føroyingum nær um »gleðist«, tá okkurt ikki riggar, og sagt verður við ikki sort av skriðuni til? »Var tað ikki tað, ið vit søgdu, at tá føroyingar fara at stýra, so gongur alt av skriðuni til?«

Til hetta er at siga, at við hvørt gongur illa í hond hjá øllum. Tað kann eins væl vera í Danmarkini sum í Føroyum, men at kalla sitt egna land fyri »lortaland«. Ja, eitt er, hvat tú hugsar í einari illsinislotu, **men at skriva tað í yvirskrift!!!**

Hetta gera danir ikki:

Kenni einki dømi um, at tað kemur fyri í Danmark, at kendir persónar kalla fostur-landið fyri »lorta land« í nøkrum landsfevnandi tíð-indablaði, hóast mong skip-an har niðri eisini hevur brek, sum vit hava sæð í donsku sjónvarpssending-unum »Rapporten«, tá teir hava sett »fokus« á ymisk viðurskifti, og vit hava ógvast við, men donsku journalistarnir **kalla ikki Danmark fyri eitt lorta land** fyri tað. Dansk bløð høvdu sett slík lesarabrev við sera smáum bókstøvum onkustaðni niðast við mitt inn í blaðnum, har eingin hevði lisið tey, men í Føroy-um verða síðurnar ruddaðar, so pláss kann gerast fyri **»feitum yvirskriftum«**, tá Føroyar verða svertaðar til. Her er helst munurin millum vinnarahugburðin í einari frælsari tjóð og taparahug-burðin hjá einari ófrælsari, ið ikki veit, hvat hon vil, men helst vil vera bæði.

Tað sær út, sum um summir føroyingar fegnir vilja undirmeta og niðurgera sjálfvan seg sammett við aðrar tjóðir, serliga danir, hóast vit als onga orsök hava til tess, tí tað er royndur lutur, at har føroyingar eru saman við øðrum, megna vit avgjørt allar avbjóðingar eins væl og aðrir, men tíverri trúgva mangir av okkara landsmonnum als ikki hes-um roynda luti og veruleika.

VIÐMERKINGAR

Rás Tórshavn til áminningar

Klæmint Olsen

Rás Tórshavn er ikki long-ur. Hon sloknaði í nátt. Heilt bókstaviliga.

Tórshavnar kommuna, ið varðaði av, helt seg ikki longur til at lívga rásina. Hon varð vorðin ein klepp-ur um beinini. Ovboðið gjørdist, tá ið gjaldast skuldi fyri TV3. Tó vantaði helst eisini onkur íløga í afturat í Kollafirði.

Onkra staðni var mynda-góðskan kanska so sum so. Tey allarflestu mundu tó við síni vanligu antennu siggja rásirnar á nøktandi hátt. Ójovnum móttøkulk-índini eru óivað eitt brek, ið nýggja sendistøðin arvar.

Eftir stendur, at øll húski í Havn (tí tað munnu vera fá, ið ikki hava sjónvarp) á hendan hátt høvdu "ó-keypis" atgongd til fimm rásir. Í eitt longri áramál hevur verið talan um tær somu fimm.

Av og á valdaði ósemja um, hvørjar rásir ið frægest vóru. Eina ferð gav at bita, tá ið Eurosport skuldi strik-ast. Eina aðru ferð vóru harðlig mótmæli frá ung-dóminum, tá ið sama skuldi henda MTV (kommunan noyddist at gjalda). Eisini var harðligt orðskifti, um vit skuldu siggja norskt TV3 ella danskt. Og eina tíð var tann stóri spurning-urin, um BBC skuldi strik-

ast, men endaði tað við, at vit sóu bæði World og Prime.

Tað kann undra, hvi eingin mótmælir nú.

Mín greiða niðurstøða er annars, at flest øll hava verið nøgd við skipanina. Og í dag mugu vit helst staðfesta (kanska tíverri), at vit hava vant okkum við at hyggja at hesum rásum. Ein tørvur er ikomin.

Helst vildi tú onkuntið sloppið at sæð aðrar rásir við, men tær fimm, ið verið hava, hava tó bjóðað eitt sindur av hvørjum. Til ung og gomul. Til undirhalds og til kunningar. Og tey, ið ikki hava fingið nøktað sín tørv á hendan hátt, hava so allatíðina havt í boði at keypt sær parabol (um eigarafelagið ikki longu hevði avgreitt málið).

Hóast ymiskt kann sigast ímóti - t.d. um hóttan móti føroyskari mentan og tilíkt

ast, men endaði tað við, at vit sóu bæði World og Prime.

Tað kann undra, hvi eingin mótmælir nú.

Harðskapur móti kvinnum

25. nov. 2002 »Altjóða dagur móti harðskapi ímóti kvinnum«

Søgan aftanfyri henda al-tjóða dag móti harðskapi ímóti kvinnum byrjar fyri 42 árum síðan, tann 25. nov-ember 1960 í tí Domini-kanska lýðveldinum. Syst-rarnar Minerva, Maria Teresa og Patria Mirable lótu liv í eini fyriskipaðari bilvanlukku. Tær vóru allar triggjar virknar í stríðnum ímóti einaveldinum.

Patria, tann elsta, var ákærd fyri at stuðla mót-støðurørsluni og hon, mað-ur hennara og 12 ára gamli sonurin sótu leingi fongsl-að.

Minerva, miðlingurin, var feminist. Hon var tann fyrsta kvinnan í Domini-kanska lýðveldinum ið roykti og koyrði bil alment.

Maria Teresa, tann yngsta, var virkin í mót-støðurørsluni. Hon var

fongslað fleiri ferðir og pind.

Í 1981 avgjørdur kvinnur úr Latín Amerika og Karib-ien at gera 25. november til

altjóða dag móti harðskapi ímóti kvinnum. Í dag halda kvinnurørslur um allan heim hendan dagin fyri at sjónliggera harðskap ímóti kvinnum.

Harðskapur og mishandl-ing av kvinnum er ein al-tjóða trupulleiki.

Ein út av trimum kvinnn-um í allari verðini hava verið fyri harðskapi.

Umleið fjórða hvør kvinna upplivir harðskapin í sínum egna heimi.

19% av heilsuskaðum hjá kvinnum skyldast harð-skap.

5.000 kvinnur og gentur útsetast hvørt ár fyri heið-ursdráp av síni egnu fa-milju.

Fýra milliónir kvinnur og gentir verða árliga keyptar og seldar um alla verðina. Antin í hjúnaband, til prostitutiðn ella trælahald.

- so fari eg at halda uppá, at tað hevur verið gevandi, bæði fyri ung og gomul, høg og lág, at sloppið at hugt at teimum fimm rás-unum. Eg ivist ikki í, at bæði, tá ið tað snýr seg um upplýsing og mál, hevur tað givið okkum eitt gott íkast.

Men so er ikki longur.

Býráðið hevur nú latið tað í hendurnar á einum út-bjóðara at nøkta tørvín á hesum øki. Hesin útbjóð-arin skal sjálvsagt hava sitt goldið, og tað visir seg nú, at minni munur verður á at keypa sær ein parbol og fara upp í ta skipanina. Eftir øllum at døma ætlar kommunan ikki at geva nakað íkast til framhald-andi virksemi.

Sjálvsagt veit eg væl, at kommunan hevur fyrimunir av nýggju skipanini. Fyri tað fyrsta sleppur hon undan ábyrgd, og fyri tað næsta sparir hon pening. Men ber kommunan seg rætt at?

Eg haldi tað vera skeivt at geva skarvin yvir á hendan hátt. Tórshavnar kommunu hevur í mong ár bjóðað øllum borgarunum hesa tænastu, men nú er vell. Hjá honum, ið hevur ráð, ber til at halda fram, men hjá honum, ið er verri fyri, verður slitíð.

Ein kommunal tænasta er í dag frátikin teimum, ið ringast eru fyri sosialt. Ein

munur, ið ikki var áður, tekur seg nú upp millum fól-k, og fer hetta eisini at merkjast á tí mentanarliga økinum. Fól-k við hampu-ligari inntøku hava onga neyð, men eg ivist onga løtu í, at mong børn, ung og gomul fara at kenna seg við sviðið soð.

Fyrr ella seinni hevði tað helst verið rætt av komm-ununi at latið umsitingina av Rás Tórshavn á aðrar hendur, tí ymsar tøkniligar avbjóðingar standa fyri framman. Kanska lótan eisini er tann rætta. Men heilt at sleppa endanum, sum kommunan tykist at knýta seg at nýggju sendi-støðina á ódýran hátt. Hetta við t.d. at keypa rásir og/ella við at stuðla keypi av móttakaratólum.

Løgið kortini, hvussu søgan byrjaði, og hvussu hon endaði. Rás Tórshavn hevði ikki ráð til TV3, tí máttu aðrir taka yvir, men hvat er nú vorðið av TV3?

✝ Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at okkara elskaði sonur, beiggi, mammubeiggi og ommusonur Høgni á Borg Tórshavn andaðist mánadagin 2. desember 2002, 32 ára gamal. Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni hósdagin kl 13.
Guðrun, Heini, Marian, Jákup, Annika Guðrið og Anna

✝ Góða mamma, vermamma og omma okkara Marianna Jacobsen f. Mortensen úr Vági andaðist 2. desember, 74 ára gomul. Jarðarferðin verður úr Vágs kirkju leygardagin 7. desember kl. 13.00.
Marjun, Kári, Kristin og Sunnuva Elsmaria, Ole og Kira Mortina, Stein, Annika, Sára og Marianna
<i>Tað ber til at minnast mammu við eina gávu til Vágs kirkju.</i>

Arne Berg

1937 - 2002

Eftir stutta sjúkra-

legu andaðist Arne Berg sunnudagin 1. desember, 65 ára gamal. Arne Berg er føddur í Klaksvík í 1937.

Hann var sonur Onnu Elisa-beth, f. Hansen, og Elias Berg. Arne byrjaði at læra til bilmekanikara í Havn í 50-unum. Hann gjørdi seg tó ikki lidnan, men fór aftur til Klaksvíkar at búgva. Í 1960 giftist hann við Áslu, f. Toftenæs, úr Leir-vík, og fyrst í 60-unum búsettust tey í Havn. Ásla andaðist 29. mars í ár, 65 ára gomul: Tey fingu børnini: Eilev, Oddmar, Eydnú, Dagfinn og Páll Arna.

Arne koyrði hýrúvogn í Havn á bilstöðini BIL og í Auto í 60-unum. Eisini koyrði hann lastbil, tá Oyggjarvegurin bleiv gjørdur. Frá 1970 til 1982 arbeiddi hann hjá Strandferðsluni og koyrði hýrúvogn í frittíðini. Síðan 1983 hevur hann rikið tveir býussar fyri Bussleiðina í Havn.

Fríður verið við minninum um Áslu og Arna Berg.

m.g.

